ANUL IX No. 2633 EDIŢIA A TREIA JOUI 12 SEPTEMBRE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUN
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In *Bucureşti* la Casa administraţiei
In *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate poştale

Un an în Ţară	30 Lei;	în Streinătate 50 Le
Şase luni	15 „	„ 25 „
Treĭ lunĭ	8 „	„ 13 „

Un număr în streinătate 20 baní

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te rereşti Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numaĭ la ADMINISTRAŢIE

In STREINATATE, direct numaĭ la administraţie şi la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciurĭ la pag. IV	0,30 b. linia
„ „ „ III	2,— leĭ „
„ „ „ II	3,— „ „

Un număr vechiŭ 20 Banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

RUSIA INARMEAZA

SUB STARE DE ASEDIU

Programul serbăreĭ luĭ Frantz-Iosef s'a dat publicităţeĭ şi am văzut că înalta stăpînire militară şi civilă s'a gîndit la toate, afară de neglijeabila cantitate care să numeşte *publicul bucureştean*. S'a hotărît unde să stea regele, unde să stea comandaţul corpuluĭ al II-lea de armată, s'a arătat cîte salve de tunurĭ se vor da, ce muzicĭ vor cînta; pentru toată lumea s'a hotărît ce loc are să ocupe; s'a evitat însă şi s'a uĭtat, intenţionat, să se rezerve şi un locuşor şi pentru aceĭa carĭ plătesc parada, achită cu baniĭ lor steagurile şi arcurile de triumf, pentru aceĭ cu baniĭ cărora se plăteşte pulberea cu care se trag salvele de tun şi focurile de artificiĭ carĭ vor brăzda cerul cu rachetele şi bombele multiculore.

Comunicarea oficială ne arată că de la gara de Nord şi pînă la Cotrocenĭ, străzile laterale vor fi închise de trupe, ĭar trotuarele vor fi ocupate de trupe de infanterie. Publicul nu va fi lăsat să circule pe strade şi bulevard, ĭar de pe trotuar va fi gonit de armata care va pune stăpînire pe el.

Publicul, fireşte, este liber să privească de la ferestĭ, de după gardurĭ unde acestea nu vor fi acoperite cu decoraţiunĭ şi de pe tribunele unde nu se intră de cît cu hatîr şi după sprînceană.

Entuziasmul popular va fi înlocuit prin entuziasmul de poruncealá, al trupelor, obţinut cu ghĭonţĭ şi trăgătorĭ, şi aceasta se crede că-ĭ de ajuns.

Fireşte că mie personal nu-mĭ pasă nimic de această măsură. Nu sînt amator de parade oficiale şi dacă o voiŭ vedea pe aceasta, va fi ca datorie profesională şi pentru a-mĭ da seamă despre dinasticizmul şi entuziasmul popular.

Ceea ce însă este de remarcat, e dispreţul cu care marele public este tratat, şi maĭ cu seamă lipsa de încredere în el. Măsurile luate sînt pur şi simplu o stare de asediŭ deghizată, un mijloc de-a asigura luĭ Carol I-iŭ liniştea cu ocaziunea viziteĭ împărăteştĭ.

Carol I-iŭ prea mult timp n'a ţinut seamă de interesele ţăreĭ şi ale poporuluĭ romîn, prea mult timp şĭ-a bătut joc de ele, prea a întins coarda pentru ca să nu-ĭ fie teamă ca la un moment dat, nemulţumirea să nu se manifeste prea violent şi prea demonstrativ. Şi dacă el ar fi singur, n'ar zice nimic. La 1887 opoziţia-unită din Iaşĭ, l-a primit cu pisicĭ moarte şi mere murate, fără ca dînsul să se creadă desconsiderat şi micşorat. Azĭ însă, o manifestaţie ostilă faţă de un suveran strein, ar fi ultima ruşine şi o dovadă a neputinţeĭ şi a nesimpatieĭ de care se bucură. A venit apoĭ şi afacerea Ţăranu. Hotărîrea multora i s'a adus la cunoştinţa regeluĭ, hotărîre care constă în faptul da-ĭ cere graţiarea luĭ Ţăranu. Aŭ fost de ajuns toate aceste, pentru ca să se ĭa măsurĭ ridicole, să se baricadeze stradele, să se excludă publicul de la această serbare, ca şi cînd ziarele reptiliane nu ne fluera, că această primire este primirea *poporuluĭ romîn*. Ciudată primire şi aceasta în care tocmaĭ *poporul* este lăsat la o parte, înlocuit cu soldaţĭ, poporul care plăteşte, în numele căruĭa s'a făcut primirea, dar care este ţinut de o parte, păzit de forţa armată!

Ce este scris însă, se va întîmpla. Dacă în adevăr amiciĭ rezervistuluĭ Ţăranu, dacă toţĭ aceĭa pe carĭ osîndirea luĭ l-a indignat, vor voi să manifesteze, nicĭ ordinele ridicole ale stăpînireĭ, nicĭ forţa armată nu-ĭ vor împiedeca să strige: *Graţiarea luĭ Ţăranu! graţiarea luĭ Ţăranu!* şi strigătele lor vor pătrunde pînă în urechea luĭ Carol I-iŭ, vor ajunge pînă la auzul împărătesculuĭ săŭ oaspe,

Const. Mille.

SATIRA POLITICA

Steagul unguresc

A rămas netranşată încă chestiunea dacă se vor arbora saŭ nu steagurĭ ungureştĭ pe stradele Capitaleĭ, cu ocaziunea sosireĭ împăratuluĭ Frantz-Iosef. Intre miniştri neînţelegerile sînt marĭ, cu privire la aceasta. D. Eugen Stătescu, care a sosit în ţară cu mult maĭ nainte de a-ĭ expira congediul, pentru a scăpa pe nenorociţiĭ funcţionarĭ de la justiţie de supliciul picioarelor luĭ Palladi, e cu desăvîrşire contra arborăreĭ steagurilor ungureştĭ, fiind că sînt *verzĭ*.

Matamorul Palladi, avînd şi el greutatea luĭ în minister, de oare-ce a trecut peste suta de kilograme, primeşte culoarea *roşie*, dar e contra culoreĭ *albe* din care se compune steagul unguresc, fiind-că nu ţine la tăvăleală, dovadă că, dacă poartă batista numaĭ o săptămînă, trebuĭe s'o lepede neagră.

Luĭ Sturdza însă care nu maĭ *roşeşte* de cînd nu maĭ e *alb* nicĭ ca batista, *verdele* ĭ-ar face răŭ dacă n'ar fi unguresc.

Şi aşa chestia tot nu e tranşată.

Balon.

RUSIA INARMEAZĂ

LONDRA, 10 Septembrie.—Se anunţă din Sevastopol ziaruluĭ *Times*, cu data de 19 Septembrie, că patru cuirasate, treĭ canoniere şi cîte-va torpiloare aŭ plecat ca să încrucişeze la înălţimea Otchakoff. Comandantul a primit ordinul de a se uni, după părerea ambasadoruluĭ rus la Constantinopol, cu restul floteĭ măreĭ Negre şi de a merge direct în Bosfor. Flota va fi pusă pe picĭor de rezbel, şi se vor îmbarca treĭ batalioane. Trupele Rusieĭ meridionale vor fi gata să intre în acţiune.

Organizaţiune defectuoasă

Ziceam în numărul de erĭ că nu putem înţelege pentru ce direcţiunea C. F. R. a luat arbitrara dispoziţiune de a opri orĭ-ce încărcare saŭ expediare de mărfurĭ, în tot timpul şedereĭ luĭ Frantz-Iosef în Romînia.

Singura explicaţiune o găsim în faptul că direcţiunea căilor ferate se teme de cea maĭ mică aglomeraţiune, pentru a nu face fiasco, tocmaĭ cînd va sosi Frantz-Iosef,

Dacă aceasta este cauza, apoĭ direcţiunea căilor ferate dovedeşte că organizaţiunea eĭ este cît se poate de defectuoasă şi că e timpul ca această instituţiune atît de utilă în timp de pace cît şi în timp de războiŭ, să fie cît maĭ curînd reorganizată.

In adevăr, dacă pentru o concentrare de treĭ-zecĭ saŭ patru-zecĭ de miĭ de oamenĭ, orĭ-ce transport de mărfurĭ pe căile ferate trebuĭe să înceteze, ce va fi oare în timpul unuĭ războiŭ, cînd un sfert de milion de soldaţĭ vor fi chemaţĭ sub arme? Cu organizaţiunea actuală a căilor ferate, nu numaĭ că tot comerţul, toată bogăţia ţăreĭ vor fi în acest caz paralizate, dar nicĭ măcar soldaţiĭ nu vor putea fi transportaţĭ, de oare-ce astă-zĭ, cînd numaĭ cîte-va miĭ de soldaţĭ sînt concentraţĭ, se împedică orĭ-ce mişcare comercială, atît din cauza lipseĭ de vagoane cît şi din cauza releĭ organizaţiunĭ a căilor ferate,

Paguba ce va suferi ţara cu ocaziunea venireĭ luĭ Frantz-Iosef, ar trebui cel puţin să serveaşcă de lecţie guvernanţilor noştri şi să se botărască cît maĭ e timp, îmbunătăţirea organizaţiuneĭ căilor ferate romîne.

Diplom.

ACTUALITATI

Mateiŭ Millo

Azĭ, artiştiĭ Teatruluĭ Naţional, *d'impreună cu toţĭ aceĭa carĭ aŭ iubit pe Millo, îl vor conduce la ultima sa locuinţă. In istoria renaştereĭ noastre naţionale şi culturale, bătrînul artist ţine un loc tot atît de important ca şi Alexandri, ca şi Bolintineanu, ca Ion Ghika şi alţĭ mulţĭ.*

A trebuit multă energie, multă abnegaţie şi mult entuziasm pentru ca acest fiŭ de boier, să se urce pe scenă, să devină actor, şi încă actor de profesiune, într'un timp cînd această profesiune era ceva ruşinos şi degradator.

Şi cu toate acestea Millo a făcut acest început şi a pus temelia teatruluĭ romîn. Pînă la moartea luĭ, el a rămas artistul epoceĭ de copilărie a arteĭ dramatice, cînd lumea făcea haz de Millo, în Baba Hîrca, *în* Lipitorile satuluĭ *şi maĭ ales în* Cocoana Kiriţa *şi în alte multe rolurĭ burleştĭ care făceaŭ să rîdă părinţiĭ noştri.*

A scrie biografia luĭ Millo, este a face istoria literatureĭ şi a arteĭ romîneştĭ şi ar fi de dorit ca această lucrare să se facă.

Pînă atuncĭ, înaintea mormîntuluĭ deschis al decanuluĭ arteĭ dramatice romîne, noĭ depunem respectuoşĭ, omagiile, recunoştinţa şi condoleanţele noastre.

Periplizon.

Cine plăteşte?

Orĭ cât ar fi Românii de simţitorĭ la cinstea ce le face împăratul Austrieĭ, vizitându-ne, totuşĭ vizita aceasta ne ţine prea scump şi e o onoare cu prea multe belele şi buclucurĭ.

Cu începere de azĭ, nicĭ un vagon de marfă nu maĭ circulă pe căile ferate. Grânele carĭ trebuesc predate în termen fix, vor trebui să rămână în gărĭ, aşteptând ca împăratul să plece. Cherestеaua şi toate mărfurile vor păţi acelaş lucru. In timpul însă când vom primi vizita împărătească, preţurile vor varia, vor fi diferinţe şi daune de plătit,—şi cine le va plăti? De sigur că nu regele Carol I-iŭ, de oare-ce el nu are obiceĭul acesta, de sigur că nu Statul care va invoca fie forţa majoră, fie chiţibuşurile reglementelor căilor ferate. Pagubele vor fi suferite de agricultorĭ, de industriaşĭ, de comercianţĭ, pe carĭ această cinste împărătească îĭ va costa ochiĭ din cap.

A trebuit ca să vină acest eveniment ca să-ĭ dovedească ce organizaţiune proastă avem noĭ şi cum pentru un eveniment aşa de puţin important ca o vizită de împărat, toată activitatea noastră comercială şi industrială se opreşte, cauzând daunele cele maĭ marĭ.

Şi a trebuit încă să vină acest eveniment pentru ca ni se dovedească lipsa de scrupule a guvernanţilor noştri, carĭ printr'o singură adresă hotărăsc ruina atâtor agricultorĭ şi atâtor industriaşĭ.

Onoarea de a vedea pe Frantz-Iosef între zidurile noastre ne revine prea scump şi pentru o ţară săracă, cum e România, acest lux nu era permis.

Sfinx.

Ţarul în Anglia

Importanţa călătorieĭ. — Presa engleză.—Jocul Englitereĭ.

Importanţa călătorieĭ

Ţarul Nicolae al II-lea a plecat în Englitera.

Această călătorie, cu toate că în aparenţă n'are nicĭ o însemnătate politică, e însă de mare importanţă pentru întreaga Europă.

Ţarul e incontestabil cel maĭ puternic monarch al Europeĭ.

De voinţa luĭ depinde pacea saŭ războĭul. De aceea am văzut că atît în Viena, Breslaŭ şi acum în urmă în Englitera, ţarul, pe lîngă că e primit cu cele maĭ marĭ onorurĭ de către lumea oficială, e aşteptat cu cea maĭ mare nerăbdare de către întreaga populaţiune.

Englezii maĭ ales aşteaptă marĭ evenimente de pe urma acesteĭ vizite împărăteştĭ.

Presa engleză

Intreaga presă invită pe Salisbury a se înţelege cu ţarul asupra chestiuneĭ orientale. Unele ziare merg şi maĭ departe şi propun o alianţă între Englitera şi Rusia, cu privire la Constantinopol, găsind că ar fi maĭ bine să se cedeze o parte din imperiul turcesc Rusieĭ, pentru ca să se pună astfel capăt chestiuneĭ orientale.

Ideĭa uneĭ alianţe englezo-rusă, nu e însă serioasă. Ea a fost inventată de presa engleză pentru a speria pe austriacĭ şi a sili pe tripla alianţă ca să se apropie de Englitera; căcĭ toate eşecurile suferite pînă astă-zĭ de englezĭ, sînt numaĭ din cauza tripleĭ alianţe, care, furioasă în contra Anglieĭ, pentru că nu voeşte să intre în mod oficial în cercul eĭ de acţiune, caută s'o sileaşcă prin tot felul de şicane.

Jocul Englitereĭ

Englitera pare că şi ea voeşte acum să imiteze pe Austro-Germania. In contra ameninţărilor tripleĭ alianţe, de a se alia cu Rusia şi a împărţi ast-fel Orientul fără Englitera, aceasta răspunde prin ideĭa uneĭ alianţe anglo-ruse în contra tripliceĭ.

Dar atît tripla alianţă cît şi Englitera, nu fac de cît a se ameninţa şi a se certa, ĭar acel care profită din aceste certurĭ este ţarul Nicolae, în ale căruĭa mîine rezidă întreaga politică a Europeĭ şi a Asieĭ.

Călătoria ţaruluĭ în Englitera, onorurile carĭ i se pregătesc şi limbagiul preseĭ engleze, sînt o nouă dovadă de puterea covîrşitoare a Rusieĭ.

Val.

DIN CARNET

Amintirĭ despre Millo

Caragiali, în vieaţa luĭ de artist, a cules o mulţime de anecdote despre Millo.

Iată între altele multe, una:

Millo juca la Bîrlad şi sala era goală. Se juca celebra piesă Jianu, căpitan de haĭducĭ. *Millo ţinea rolul luĭ* Cîrc Serdar, *pe cînd Mincu pe acela a luĭ* Ghincu. *E o scenă în care Jianu, prins odată, scapă şi* Cîrc Serdar *întreabă pe* Ghincu: *Ce ne facem măĭ Ghincule, şi Ghincu răspunde: De, ştiŭ eŭ, Cîrc-Serdar. Cînd a făcut această întrebare, Millo se uĭtă la scaunele şi lojele goale. — Ce ne facem noĭ,* Mincule, *întrebă Millo, ĭar Mincu distras, răspunse: — De, ştiŭ eŭ,* Mu iu Millo?

Nicĭ istoria, nicĭ Carageali nu spune care a fost impresia publiculuĭ faţă de această conversaţie intimă.

*

O altă anecdotă, dar din altă sursă:

Acum zece—cincĭ-spre-zece anĭ, se răspîndise zgomotul morţeĭ luĭ Millo, şi în Romînul *apăruse chiar, un necrolog teribil, pentru bătrînul artist. Cum parlamentul era deschis, un deputat, mi se pare Pantazzi Ghyca, a propus 2000 de leĭ pentru înmormîntare, lucru care s'a votat imediat,*

Care n'a fost surprinderea prezidentuluĭ Camereĭ, cînd a doua zi se întîlneşte în incintă nas în nas cu Millo.

— Bună ziua, amicul meŭ, *bună ziua!*

— Cum, n'aĭ murit! exclamă zăpăcit prezidentul...

— Nu, după cum vezĭ, dar n'o fi vre-un rost să-mĭ liberaţĭ mie baniĭ de înmormîntare?

— Bine, dar n'aĭ murit... se încercă să zică bĭetul prezident.

— Tocmaĭ de aceea. Asta trebuĭe să vă bucure, şi cum vă puteţĭ maĭ bine manifesta bucuria de cît liberîndu-mĭ suma?...

Istoria şi aicĭ nu precizează dacă Millo a tuşat suma ce i se votase cu o zi înainte,

Cos.

REFECURI

Ce ar fi...

Se cheltuĭesc cincĭ sute de miĭ de leĭ pentru fastul recepţiuneĭ împăratuluĭ Frantz-Iosef, în ţară.

Şi din aceştia, numaĭ printre degetele luĭ Melissiano se vor strecura o sută cincĭ-zecĭ de miĭ de leĭ, partea cu care primăria Capitaleĭ contribuĭe la cheltuĭelile de recepţiune.

Nu e vorba, dacă primeştĭ pe un oaspe, trebuĭe să-l primeştĭ cum se cade dacă vreĭ să fiĭ om de treabă, şi maĭ ales cînd nu poţĭ, să nu-l primeştĭ.

Chestiunea e însă, că dacă printre degetele luĭ Melissiano s'ar strecura numaĭ atîtea parale cîte reclamă primirea unuĭ împărat, după puterile noastre, pe lîngă colonade de pînză cu capete de vultur la extremităţĭ şi a te nimicurĭ, nu ne-am putea alege oare cu multe lucrurĭ bune, cu vre una din instituţiile a căror necesitate e atît de simţită la noĭ?

Un început pentru crearea unuĭ azil în care să se adăpostească sumedenia de cerşetorĭ carĭ daŭ Capitaleĭ aspectul cel maĭ detestabil, ar fi maĭ nemerit de cît acoperirea tuturor celor-l'alte murdăriĭ ale Capitaleĭ, pentru o zi, de ochiĭ luĭ Frantz-Iosef.

Dar nu putem crede că Melissiano ar face economie pentru o ţintă atît de laudabilă şi nicĭ ediliĭ colectiviştĭ nu pot să aĭbă combinaţiĭ, în afară de spoĭală şi căpătuĭală.

Şi după ce se vor despînzi maidanurile infecte, cocioabele ce staŭ să cadă peste trecătorĭ, după ce se vor ridica decorurile carĭ acoperă murdăriile Capitaleĭ, bucureşteniĭ se vor găsi ĭar la dînşiĭ şi cerşetorimea va contribui multă vreme la perpetuarea particularităţilor bucureştene.

Burghiŭ.

ANARCHISTUL TYNAN

Arestarea. — Biografia. — Tynan anarchist.—Neinvinşii.—Fuga şi intoarcerea sa.

Unul din ceĭ maĭ periculoşĭ şefĭ aĭ anarchiştilor, a fost prins şi arestat la Boulogne.

Acesta este *Tynan*, renumitul asasin al funcţionarilor englezĭ Field, Cavendisch şi Burke din Dublin.

Din 1882, cînd Tynan a comis acest triplu omor, împins de ideile sale anarchisto-feniane el rătăci prin toată lumea fără ca poliţia care-l urmărea vecĭnic, să fi putut pune mîna pe el.

Guvernul englez promisese chĭar un premiŭ de o sută două-zecĭ de miĭ de leĭ aceluĭa care îl va prinde, dar energicul şi iscusitul anarchist-fenian, a ştiut atît de bine să se ascundă sub diferitele măştĭ şi haĭne, că nu putu fi prins.

Zilele trecute, el căzu însă, la Boulogne, în mîinile poliţieĭ engleze şi tocmaĭ cîte-va zile înainte de punerea în aplicare a unuĭ teribil complot anarchist.

Acest complot dacă răuşia, era menit să producă cea maĭ mare zăpăceală în Europa, căcĭ aceĭ carĭ trebuĭaŭ *să cadă victime bombelor anarchiste, eraŭ Ţarul Nicolae al II-lea şi regina Victoria.*

Planul era cu măestrie croit de către Tynan şi prieteniĭ săĭ, dar poliţia engleză dădu de urma sa şi îl arestă la Boulogne.

*

Tynan, supra-numit de către coreligionariĭ săĭ şi *No. 1.* este în vîrstă de 58 de anĭ. Are statura de mijloc, dar foarte viguroasă. Obrazul frumos şi inteligent este ornat de o barbă neagră şi stufoasă, ceea ce îĭ dă un aer cu atît maĭ inteligent şi maĭ viguros.

Tynan, de origină irlandez, a rămas de mic copil orfan de tată. Muma luĭ îşĭ dădu multă osteneală ca să-l crească ca şi pe ceĭ-l'alţĭ copiĭ în credinţa luĭ D-zeŭ. El îşĭ urmă studiile într'o şcoală religioasă din împrejurimile Dublinuluĭ, învăţă foarte bine şi fu iubit de către profesoriĭ săĭ carĭ îl arătaŭ vizitatorilor ca pe un elev model.

Mama luĭ vroi să-l facă popă, dar el refuză şi la vîrsta de 16 anĭ intră la un neguţător ca băĭat de prăvălie. După scurt timp, Tynan deveni voĭajor de comerţ şi se puse în relaţiune cu Feniеniĭ nemulţumiţĭ.

*

De o natură sinceră, dar sîngeroasă, Tynan deveni îndată cel maĭ înverşunat inamic al ordineĭ sociale şi al landlordizmuluĭ englez.

Toată activitatea sa spirituală şĭ-o aţinti asupra moduluĭ cum s'ar putea remedia relele de carĭ suferă societatea.

Violent şi sîngeros, Tynan credea să folosească cauzeĭ pe care o apăra, prin distrugerea violentă a întregeĭ societăţĭ. *Şi deveni anarchist.*

Spre a-şĭ pune planul în aplicare, el se stabili, la 1880, în provincia *Kuigstown*, unde se ocupa cu vinderea ziarelor şi cu anunciurĭ. Afacerea sa mergea bine, dar nu îĭ lăsa destul timp pentru propaganda anarchistă şi irlandeză. El deveni atuncĭ voĭajor, cînd spera să poată maĭ uşor şi maĭ bine propaga ideile anarchiste.

Activitatea sa fu ĭute apreciată de către comitetele irlandeze, carĭ îl ajutară să fondeze societatea anarchisto-feniană, numită: „*Neînvinşiĭ*". Tynan fu ales preşedintele acesteĭ societăţĭ, în care găsiră refugiŭ ceĭ maĭ periculoşĭ anarchiştĭ dinamitarzĭ.

*

In 1882, irlandeziĭ crezîndu-se nedreptăţiţĭ de treĭ funcţionarĭ superiorĭ, Tynan hotărî omorîrea lor, ceea ce se şi execută îndată.

In urma acestuĭ triplu asasinat, Tynan rămase liniştit la Dublin, căcĭ nimenĭ nu îl bănuia. Pe timpul procesuluĭ însă, fiind denunţat de către un coleg fenian, Tynan dispăru din Anglia, fără ca poliţia să-ĭ poată da de urmă.

In maĭ multe rîndurĭ, Tynan fu obĭectul interviewurilor gazetăreştĭ. Maĭ mulţĭ gazetarĭ francezĭ şi americanĭ îl întîlniseră fie la Niza, la New-York, etc. Poliţia nu-l putea însă prinde.

Un gazetar, care îl văzuse în maĭ multe rîndurĭ, istoriseşte: „*că Tynan purta în tot-d'a-una* „*ochelarĭ. El nu eşia de cît cu faţa deghizată.* „*Dar în fie-care zi purta o alt-fel de perucă,* „*altă barbă şi alte haĭne.*"

*

Cu modul acesta Tynan răuşise să se ascundă timp de 14 anĭ. Dar ĭată că tot fu prins.

El se întorsese în Europa abĭa de o lună.

Poliţia prinsese de veste şi îl urmărea la fie-care pas.

Debarcat la Genua, se duse la Paris unde se întîlni cu un alt anarchist, Bell.

Eî trebuiaŭ să se ducă împreună la Londra spre a pune în executare complotul contra ţarului şi a regineĭ Victoria.

Tynan rămase însă pentru o zi la Boulogne, iar Bell plecă în Englitera la Glascov. In aceiaş noapte, poliţia engleză cu ajutorul celeĭ franceze, arestă pe ambiĭ anarchiştĭ.

Cum însă Tynan a fost arestat pe teritoriul francez, guvernul englez a şi cerut extrădarea sa.

Arestărea luĭ Tynan este probabil scăparea momentană a ţaruluĭ Nicolae.

V.

CRONICA JUDICIARA

Recunoştinţă orĭ pedeapsă ?

Ene Niculae Sarmea din comuna Brăniştaru, judeţul Vlaşca, într'o ceartă ce a avut cu săteanul Gheorghe Vîrtej, l-a altoit cu un par în cap în aşa chip că a stat două-spre-zece zile în spital. Pentru această bătaie, Sarmea s'a văzut dat în judecată şi osîndit de tribunalul din Vlaşca, la treĭ lunĭ de puşcărie.

Azĭ el vine în apel şi poziţia avocatuluĭ este dificilă. La tribunal, clientul săŭ recunoscuse faptul, certificatul medical dovedea că pacientul a stat în spital două-spre-zece zile, aşa că mult nu-ĭ rămînea de zis.

Un avocat însă s'ar simţi dezonorat cînd n'ar avea ce spune şi apărătorul luĭ Sarmea a potrivit-o şi el cum a putut-o.

— Da, onorată Curte, zice el, aşa este. Clientul meŭ a lovit pe reclamant, acesta a stat în spital două-spre-zece zile, faptul este recunoscut şi constatat, dar... (aicĭ judecătoriĭ fac ochiĭ marĭ) dar de ce se plînge reclamantul ? Că a stat în spital ? Apoĭ, onorată Curte, D-v. ştiţĭ mizeria în care stă ţăranul romîn, prin faptul că nu mănîncă carne de cît din Paştĭ în Paştĭ şi acest nenorocit (arată pe reclamant) ar trebui să fie recunoscător clientuluĭ meŭ că ĭ-a dat ocaziunea să mănînce lapte, puĭ friptĭ şi gogoşĭ în spital, aşa că azĭ s'ar putea spune că pîrîtul ĭ-a făcut un bine reclamantuluĭ. In aceste împrejurărĭ cer indulgenţa Curţeĭ.

Curtea, în adevăr, minunată de această nouă argumentaţie, a redus pedeapsa de la treĭ lunĭ la două.

Şi să se maĭ zică că avocaţiĭ nu pot totul?

Chiţibuş.

Bombe de dinamită

CONSTANTINOPOL, 10 Septembrie.—Ziarele turceştĭ publică lista bombelor încărcate şi neîncărcate, în număr de 183, găsite în bisericile şi casel earmenilor, precum şi aceea a muniţiilor de tot felul care sînt expuse la arsenalul artilerieĭ.

Asasinul luĭ Stambuloff

SOFIA, 10 Septembrie.— Gheorghieff, acuzat în afacerea asasinăreĭ luĭ Stambuloff şi care fusese liberat pe cauţiune, printr'o deciziune a tribunaluluĭ de prima instanţă, a fost arestat din noŭ, în virtutea uneĭ sentinţe a curţeĭ de apel din Sofia, care declară nulă sentinţa tribunaluluĭ.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureştĭ, 10 Sept., 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la . . . . . 0°.748 2
Temperatura aeruluĭ. . . . . . . 0° 19.2
Vîntul, slab de la Sud .
Starea ceruluĭ: acoperit
Temperatura maximă de erĭ . . . . 31°
" minimă de azĭ . . . . 13°
Temperatura a variat la noĭ între 34° şi 9°.

Erĭ timp frumos liniştit şi călduros. Barometrul s'a coborît toată ziua. Către seară cerul se înorează şi în scurt timp odată cu o scoborîre repede a barometruluĭ, începe o vijelie cu vînt foarte tare din spre West, care durează aproape o oră, însoţită şi de puţină ploaie. Temperatura s'a scoborît repede.

La Caracal şi Corabia a fost uragan mare, descoperind case şi dezrădăcinînd arborĭ. Furtună mare a fost în cele maĭ multe localităţĭ din ţara, însoţită de ploaie repede şi multă.

Azĭ timp închis şi răcoros, ploaie măruntă în timpul dimineţeĭ.

Călătoria ţaruluĭ

LEITH, 10 Septembrie.—Prinţul de Galles, ducele de Connaught şi ambasadorul Rusieĭ s'aŭ dus spre întîmpinarea yachtuluĭ *Standard* care a sosit, salutat de salvele de artilerie ale floteĭ engleze.

Prinţiĭ şi ambasadorul s'aŭ urcat pe bordul luĭ *Standard*; recepţiunea a fost din cele maĭ cordiale, apoĭ s'a servit un dejun.

CRONICA

Palladi la Sofia

Următoarea anecdotă care se atribuie luĭ E. Scribe, e în strînsă legătură cu conflictul diplomatic ce s'a iscat între guvernul romîn şi cel bulgar,

Franţuzul pretindea că un nenorocit de acuzat, cu lacrimile în ochĭ, ridicîndu-se de pe banca acuzaţilor, de lîngă jandarm, se adresă preşedinteluĭ :

— Vă rog, ordonanţĭ jandarmuluĭ să se dea maĭ la o parte fiind că-ĭ miroase... din ciobote, de-mĭ vine leşin.

— Aş ! zise preşedintele. Acesta-ĭ începutul supliciuluĭ.

Şi pe urmă adresîndu-se jandarmuluĭ îĭ ordonă :

— Chiar cu riscul de a ne asfixia, jandarm, mişcă puţin picioarele în cizmele cazone.

Indată ce bulgariĭ îşĭ vor lua prea tare nasul la purtare, D-nul Palladi, care e mîna dreaptă a guvernuluĭ, şi piciorul săŭ de răzbunare va fi trimis la Sofia cu instrucţiunĭ speciale în buzunarul gheroculuĭ şi cu scarpine de lac în picioare.

Ş'apoĭ, vaĭ de nasul bulgarilor !...

Bac.

LISTĂ DE SUBSCRIERE
pentru ridicarea unuĭ bust, la Tîrgovişte, fabulistuluĭ Gr. Alexandrescu.

Incredinţată D-neĭ Liţa Giurgea, din Focşanĭ.

D-na Liţa I. Giurgea leĭ 5; Victor Al. Paiu, leĭ 2; sub-locot. I. Paiu, leĭ 2; Traian Giurgea, leĭ 1; Gr. Diaconescu, leĭ 2; Mih. Ionescu, leĭ 1; Axente Lăzărescu, leĭ 1,50 banĭ; Nedescifrabil, leĭ 2; Gh. Ştefănescu, leĭ 1,50 banĭ; Locot. Borea, leĭ 1; D. Gheorghiu, leĭ 2; George I. Popescu, leĭ 2; N. G. Ilie, leĭ 4; Cezar P. Mereuţă, leĭ 1; N. P. Motoe, leĭ 1; I. V. Popescu, banĭ 50; Nedescifrabil, leĭ 1; Nedescifrabil, leĭ 1; G. R., leĭ 1.

Total, leĭ 32,50; din lista precedentă leĭ 110
Total general, leĭ 142,50.

INFORMATIUNI

INTERIOARE

Atentatul cu vitriol de la Şosea

Mihaĭ Georgescu

Erĭ după amiazĭ, tribunalul de Ilfov, secţia I-a, a judecat cererea de eliberare pe cauţiune a preveniuluĭ Mihaĭ Georgescu, atentatorul cu vitriol de la Şosea.

Tribunalul era compus din D-niĭ Mavrus, preşedinte, şi Antonescu, membru. Fotoliul ministeruluĭ public era ocupat de D. procuror Cantacuzino.

Apărarea era reprezentată prin D. Dumba, iar partea civilă prin D. avocat Capeleanu.

*

Prevenitul Mihail Georgescu e în vîrstă de vr'o 24 de anĭ, blond şi cu o figură puţin simpatică, dar care exprimă un temperament energic şi vioiŭ.

El declară că se va apăra singur. In acest scop, prevenitul şi-a pregătit un lung discurs a căruĭ cetire a provocat de cîte-va orĭ ilaritatea publiculuĭ.

*

După Georgescu, faptul că a uns cu vitriol obrazul D-reĭ Stelorian, e un fapt «nobil»!— Cuvîntul de «ah!» des întrebuinţat şi pronunţat cu accent declamatoriŭ, silea pînă şi pe magistraţĭ ca să rîdă.

*

Considerentele pe carĭ se bazează Georgescu în apărare sînt carĭ de carĭ maĭ ciudate. Ele dovedesc însă că inculpatul e dezechilibrat.

Dacă la acest proces n'a venit D-ra Stelorian, spune prevenitul, aceasta se datoreşte numaĭ iubireĭ ce-mĭ poartă. Ea, de sigur, nu vrea să mă vadă în această situaţie critică. De ar fi venit, sînt sigur, D-lor judecătorĭ, că văzîndu-mă între baĭonete s'ar fi aruncat în braţele mele.

La auzul acestor cuvinte, D-na Stelorian, mama victimeĭ acuzatuluĭ, începu să plîngă.

*

Inculpatul, după ce plictisi şi pe magistraţĭ şi publicul cu neroziile sale, ceru eliberarea pe cauţiune, spunînd că nu va fi de loc primejdios linişteĭ familieĭ Stelorian.

*

D. procuror Cantacuzino, descrie maĭ întîiŭ perversitatea ce caracterizează pe acest individ, înfăţişîndu-l ca pe un criminal din ceĭ maĭ primejdioşĭ. Expune apoĭ trecutul inculpatuluĭ, care a fost condamnat de treĭ orĭ de către justiţia din Paris, pentru furturĭ şi excrocheriĭ. La Nissa, Mihail Georgescu, dîndu-şĭ numele de prinţul Cantacuzino, a comis de asemenĭ escrocheriĭ, în urma cărora autorităţile franceze aŭ fost silite să-l expulzeze.

In tot timpul cît a vorbit procurorul, prevenitul Georgescu avea o atitudine foarte necuviincioasă.

*

D. Dumba, care era angajat ca apărător de către o mătuşe a luĭ Georgescu, voind să vorbească, a fost dezavuat de către prevenit.

*

Partea civilă, reprezintată prin D. avocat Capeleanu, arătînd gravitatea faptuluĭ, cere respingerea cerereĭ de eliberare pe cauţiune.

Familia Stelorian s'a constituit parte civilă pentru suma de 100.000 leĭ.

*

Tribunalul, după o scurtă deliberare, a respins cererea luĭ Georgescu.

Prevenitul va face apel, de oare-ce mătuşa luĭ Georgescu ar fi dispusă să depună o garanţie cît de mare pentru eliberare nepotuluĭ săŭ.

D. Caligarĭ, prefectul de Huşĭ, a venit în Capitală, pentru a expune ministruluĭ de interne că, faţă cu situaţia creiată în localitate, nu poate garanta reuşita guvernuluĭ la alegerile comunale carĭ vor avea loc în cursul luneĭ viitoare.

D. Stolojan, drept orĭ-ce răspuns, a sfătuit pe D. Caligari să facă ceea-ce va putea.

Poimîne, D. prim-procuror Hamangiu va înainta BănceĭNaţionale o listă de numele cămătarilor carĭ s'a dovedit că aŭ făcut afacerĭ cu minoriĭ.

Se ştie că Banca Naţională a cerut această listă pentru a o avea în vedere la operaţiunea scompturilor sale.

Cu începere de Vinerĭ, costul biletelor pe căile ferate va fi redus la jumătate.

Această reducere se face în vederea venireĭ împăratuluĭ Frantz-Iosef.

Biletele vor fi valabile numaĭ pînă Lunĭ 16 Septembrie.

Comisia pentru examenul de bacalaureat din Capitală, s'a compus ast-fel :

D-niĭ: Francudi pentru limba greacă ; Urechiă pentru istorie ; Coco-Dimitrescu pentru filosofie şi dreptul administrativ ; Bogdan pentru romînă şi germană ; Onciul pentru latină şi geografie ; Istrate pentru ştiinţele fizice ; Pangrate pentru matematicĭ şi Mrazec pentru ştiinţele naturale.

Inscrierile se fac pînă la 14 inclusiv, iar examenul se va începe în ziua de 15 Septembrie.

PROGRAMA

Vizitei împăratuluĭ Frantz-Iosef în Romînia

La Vîrciorova

Trenul imperial va sosi la Vîrciorova, Lunĭ, 16 Septembrie, orele 6 dimineaţa, şi se va opri numaĭ cîte-va minute.

Impăratul va fi întîmpinat acĭ de D. Dimitrie Sturdza, preşedinte de consiliu şi ministru de externe, şi generalul Budişteanu, ministru de războiŭ, carĭ în numele suveranilor şi al guvernuluĭ vor saluta pe augustul oaspe.

D. general Budişteanu va prezinta apoĭ împăratuluĭ pe D. general Barczzi, colonel Lambrino şi maior Dumitrescu, carĭ vor fi ataşaţĭ pe lîngă monarch.

D. general Berendey va prezinta raportul trupelor corpuluĭ I de armată.

Trenul imperial va porni apoĭ la Craiova unde va sosi la orele 9 dimineaţa. Acĭ augustul oaspe va fi primit la gară de către rege şi de o numeroasă suită militară. Se vor afla faţă şi primarul Craioveĭ, reprezintanţiĭ magistratureĭ, etc.

Suveraniĭ urmaţĭ de suitele lor, de miniştriĭ şi cele-l'alte persoane oficiale, se vor sui în tren şi vor porni spre Bucureştĭ.

Intre Craiova şi Bucureştĭ se va servi dejunul.

La Piteştĭ

Acĭ trenul se va opri cîte-va minute şi D. general Arion va prezinta împăratuluĭ raportul trupelor corpuluĭ II de armată.

La Slatina şi Piteştĭ onorurile militare vor fi date de o companie de soldaţĭ.

La apropierea de gara Chitila, forturile de acĭ vor trage maĭ multe focurĭ, cărora le vor răspunde focurile uneĭ bateriĭ de artilerie din Dealul Spireĭ, anunţînd Capitaleĭ sosirea suveranilor.

In Bucureştĭ

Trenul imperial va intra în gara Bucureştĭ la orele 3 şi 30 minute. Suveraniĭ vor fi primiţĭ de regina, principele Ferdinand şi principesa Maria şi ducele de Saxa Coburg.

Apoĭ miniştriĭ şi soţiile lor, foştiĭ miniştriĭ, mariĭ demnitarĭ aĭ tuturor corpurilor constituite, etc.

După urările şi prezentările oficiale, cortegiul se va forma ast-fel :

In prima trăsură vor lua loc împăratul şi regele.

In a doua trăsură regina şi principesa Maria.

Apoĭ D. Sturdza cu D. Goluchowski.

D. general Barozzi cu contele de Paar, etc. etc.

La palat

Cortegiul va parcurge calea Griviţeĭ şi calea Victorieĭ pînă la palat, unde suveraniĭ vor descinde.

Seara, la ore 7, prînz de gală, la care vor fi invitaţĭ foştiĭ miniştri, personalul legaţiuneĭ austro-ungare, suitele suveranilor, etc.

La orele 9, toate muzicile vor suna retragerea.

La Cotrocenĭ

A doua zi, Marţĭ, 17 Septembrie, la orele 8 şi jumătate dimineaţa, suveraniĭ se vor duce în trăsurĭ deschise la Cotrocenĭ, străbătînd calea Victorieĭ şi bulevardul Elisabeta.

Ajunşĭ în palatul de la Cotrocenĭ, regele se va duce călare să ia comanda trupelor, ce se vor afla pe platoŭ.

Regina şi principesa Maria se vor duce în trăsură.

Impăratul, urmat de statul săŭ major şi de ostaşiĭ romînĭ, se va duce călare pe platoŭ, unde va fi întîmpinat de către rege, care-ĭ va prezenta raportul trupelor.

Apoĭ va urma defilarea, care se va termina la orele 11.

La orele 12 fără un sfert, dejun oferit de către principele Ferdinand şi principesa Maria.

La fortul Chitila

La orele 1 şi un sfert, suveraniĭ şi suitele lor vor pleca prin gara Cotrocenĭ la fortul Chitila, pe care-l vor vizita. Apoĭ bateriile şi forturile învecinate, vor trage cu cartuşe de manevre.

La Sinaia

La orele 3, plecarea la Sinaia, unde trenul va ajunge la orele 5.30.

La orele 7, prînz la castelul Peleş.

Miercurĭ, 18 Septembrie dimineaţa, vizitarea împrejurimilor şi apoĭ dejunul în pădure la stîna regală.

Seara la 6, prînz la castelul Peleş.

La 10 seara, plecarea augustuluĭ oaspe şi a suiteĭ sale prin Predeal.

Inmormîntarea regretatuluĭ artist M. Millo se va face astă-zĭ la 2 ore după amiazĭ.

JUDICIARE

Astă-zĭ vine înaintea Curţeĭ de casaţie recursul în afacerea Şuţu-Bozianu.

Erĭ, consiliul superior sanitar, a comunicat judecătoruluĭ de instrucţie raportul în privinţa afacereĭ Steiner.

Astă-zĭ, judecătorul de instrucţie îşĭ va da ordonanţa în această afacere.

D'ALE ARMATEI

Sub-ofiţeriĭ Mihăescu N. Roman, Ţuţuianu Bucur, Demetrescu Mihail şi Golăşescu Alexandru vor fi înaintaţĭ, pe ziua de 1-iŭ Octombrie, la gradul de ofiţerĭ de administraţie.

ECOURI

Sîmbătă 14 Septembrie 1896, se va inaugura marele velodrom romîn, situat pe şoseaua Kiselef, rondul II.

In aceiaş zi vor avea loc maĭ multe alergărĭ de biciclete şi tandem. Alergătoriĭ se pot înscrie chiar de acum la administraţia ziaruluĭ „Universul.".

A se citi în pagina a patra urmarea foiţeĭ de astă-zĭ, PRIN CRIMĂ.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 7 (19) Septembrie 1896

5% Renta r. p.	102¼	Asig. B. Agricola	—
5% Renta am.	100¼	Dacia-România	—
5% » (92—93)	99¼	Naţionala	—
5% » am.	99¼	Patria	—
6% Obl. rur.	102¼	Construcţii	—
Pensiuni	292	**SCHIMB**	
5% Obl. c. Buc.	95¼	Londra	25.21¼ 20½
5% » (1890)	96¼	Paris	100.15.10
5% Fonc. rur.	92⅛	Viena	211.10⅛
5% » urb.	88⅝	Berlin	123.65.55
5% » »	—	Belgia	99.25
5% » » Iaşi	82¼	Scont B. n.	8
5% Obl. [illegible]	—	Avans. » »	6
Banca Naţ.	—	» C. dep.	5½

Olanda şi Turcia

HAGA, 10 Septembrie.—*Camera a doua.* In cursul discuţiuneĭ răspunsuluĭ la discursul tronuluĭ, D. Kerkwijk dezvoltă o interpelare asupra situaţiuneĭ Turcieĭ şi afirmă că nu se poate vorbi de relaţiunĭ amicale cu o putere care tolerează măcelul creştinilor ; Turcia trebuie să fie expulzată din Europa.

Ministrul afacerilor streine refutează cu energie atacurile îndreptate în contra uneĭ puterĭ amice, relevează faptul că nu există lumină desăvîrşită asupra situaţiuneĭ Turcieĭ şi că poziţiunea Olandeĭ nu-ĭ permite vr'o cooperare în ceea ce priveşte măsurile de luat de puterile marĭ în contra acesteĭ ţărĭ.

DOSARUL ZILEI

Din Pantelimon se veste̦şte că nişte făcătorĭ de rele aŭ dat din noŭ foc la Moşia D-luĭ Nanu, din comuna Ghina.

S'aŭ început cercetărĭ pentru descoperirea autorilor, de oare-ce incendiul acesta se bănueşte că ar fi rezultatul răzbunăreĭ.

*

Treĭ indivizĭ, Gh. Barbu, Vasile Nicolaĭ şi Tinca Tudor, de profesie pungaşĭ, carĭ se ocupaŭ cu fabricarea de monede false, aŭ înşelat pe un domn Otto, spunîndu-ĭ că dacă le va da o sută de leĭ, în schimb va primi două sute.

Naivul vroind să le dea un bilet de o sută, pungaşiĭ îl refuzară cerînd să le dea argint, în piese de cîte un leŭ.

D. Otto s'a executat şi pe cînd aştepta să i se dea două sute de leĭ, unul din pungaşĭ îl anunţă că materialul s'a stricat, cerîndu-ĭ o altă sută.

Otto pricepînd abia atuncia planul pungaşilor, nu le-a maĭ dat nicĭ un ban, ci i-a denunţat poliţieĭ, care i-a şi arestat.

*

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

64

PRIMEJDIE DE MOARTE

XXXIX

Nebunia fricei

— Domnul e bine ? întrebă ea ezitînd.

— De cine vreĭ să vorbeştĭ ?

— De D. Gordon.

— Da, era bine cînd am plecat eŭ ; dar e atîta vreme de cînd l-am părăsit... am avut de făcut o aşa de mare distanţă pentru a ajunge aicĭ, unde găsesc totul schimbat şi... unde mă simt atît de nenorocită !...

Apoĭ, nişte suspinurĭ puternice îmĭ zdruncinară pieptul.

Mă ridicaĭ, merseĭ spre ea, şi buna femee, uitînd orĭ-ce rancună, mă primi în braţele sale, plîngînd ca şi mine.

— Ah ! sărmana mea mititică, de cînd mi-aĭ spus cum te cheamă, mînia mea s'a nimicit, căcĭ trebuie să fi suferit mult ca să te întorcĭ într'o asemenea stare.

Cu toate astea, modul cum ne-aĭ părăsit nu este de loc laudabil.

Şi apoĭ, credeam că nu ne maĭ iubeştĭ : să nu ne scriĭ un cuvînt, să nu ne daĭ nicĭ o ştire !...

In sfîrşit, ce-a fost s'a dus ; trecutul trebuie dat uităreĭ.

Iată — adăogă, silindu-mă să staŭ lîngă ea,— am devenit din noŭ prietene ; dar nu veĭ putea cere să maĭ fie ce a fost.

Observînd din ce în ce maĭ mult costumul meŭ, ea zise :

— Dumnezeule ! ce mînuşĭ !

Şi cînd mă gîndesc că D-ta îţĭ îngrijaĭ atît de mult mîinile !...

— N'am altele.

— Şi ce rochie !...

S'ar putea crede că numaĭ pe asta aĭ purtat-o toată viaţa.

— O prietenă mĭ-a dat-o, ca să pot veni aicĭ.

— Ce fel, aĭ sărăcit atît de mult ? Sărmană copilă ! Ce aĭ făcut cu baniĭ ?

— Nu maĭ am nicĭ un ban.

Mama Lucas ridică mîinile către cer, urmînd să mă privească într'una cu milă şi surprindere.

— E oare cu putinţă să fi suferit atît, în cît să ţĭ albească părul ?

— Nu, cel alb e falş.

Vreaŭ să nu mă cunoască nimenĭ.

Aşĭ fi vrut să nu mă cunoştĭ nicĭ D-ta, dar mĭ a fost peste putinţă.

— Iţĭ făgăduiesc să nu spun nimănuĭ., nicĭ chiar sărmanuluĭ meŭ stăpîn.

Şi aceasta pentru un motiv serios : i se va zdrobi inima aflînd că «mititica luĭ prietenă» — cum obicĭnuia să te numească — a căzut atît de jos.

Ce naufragiu şi ce ruină !

Şi cînd mă gîndesc că eŭ sunt vinovată de toate astea !...

— D-ta !

— Sigur ! N'am fost eŭ aceea care a căutat să vă apropie maĭ mult unul de altul ?

L-am lăsat eŭ să intre vre-o dată la D. Taras, maĭ înainte de a te fi salutat pe D-ta ?

Mĭ-am închipuit eŭ de la început că o să sfîrşiţĭ prin a vă căsători.

— Cine ?... întrebaĭ eŭ, uimită.

— D-ta şi cu D. Gordon, nicĭ vorbă ! Despre cine alţiĭ aşĭ fi putut vorbi ?

Inţeleseĭ, în fine, ceea ce muncea spiritul mameĭ Lucas, şi această descoperire 'mĭ tăe respiraţia.

— Crede oare şi Taras că... am fugit de bună voie cu Gordon?

Mama Lucas dete din umerĭ şi răspunse cu gravitatea cerută de împrejurărĭ :

— Doamne !... dar îĭ era greŭ să creadă alt-fel.

— Taras... el... să creadă că l-am părăsit în modul acesta !... murmuraiŭ eŭ, neîncrezătoare.

Mama Lucas găsi fără îndoială că am mers puţin cam departe, căcĭ reluă pe un ton de reproş :

— Doamnă, te rog să fiĭ la locul D-tale, căcĭ tot ce-a fost, nu maĭ este.

Nu trebuie să cerĭ imposibilul.

Scumpul meŭ stăpîn n'a rostit nicĭ o vorbă rea cu privire la greşala D-voastră; dar ce-ar fi putut să-şĭ închipuiască alt-ceva ?

D-ta aĭ plecat în seara aceea cu D. Gordon, fără ca să laşĭ un rînd de slove măcar pentru cine-va.

Tot ceea-ce am putut şti despre D-voastră, în urma plecăreĭ, e că, cu o zi maĭ înaintea fugeĭ, D. Gordon şi-a retras toţĭ baniĭ de la bancă.

Cu o săptămînă maĭ nainte de plecare, el venea să te vadă în fie-ce zi şi purtarea voastră îmĭ părea chiar mie foarte ciudată.

Intr'una din serĭ, aţĭ eşit împreună ; a doua zi aĭ fost atît de bolnavă, în cît am şi bănuit că trebuie să se fi petrecut ceva grav între D-voastră...

Vezĭ dar, Doamnă, că ceea ce făceaţĭ, nu putea fi pentru nimenĭ un mister.

Dar tot ceea-ce mă miră pe mine e că nu te-aĭ gîndit să trimiţĭ un cuvînt de scuză, un pretext, pentru a salva măcar aparenţele !

XL

Ce se petrecuse

In indigaţiunea mea, aş fi comis de sigur prostia să spun tot adevărul pentru a mă dezvinovăţi, atît pe mine cît şi pe Gordon, de o acuzaţiune atît de monstruoasă, dacă mama Lucas n'ar fi reînceput :

— Poţĭ trăi prea bine şai-zecĭ de anĭ şi încă să n'aĭ minte.

O femeie bătrînă ia de multe orĭ răul drept bine orĭ binele drept răŭ, întocmaĭ ca un copil neexprimentat.

Bună-oară, cît de răŭ am judecat eŭ pe Kavanagh !

Acest nume, încă o dată, mă făcu să tremur.

— Il vezĭ adesea ? întrebaĭu eŭ.

Nu-ĭ săptămînă în care el să nu vină să petreacă două-treĭ zile cu noĭ.

Fără dînsul, nu ştiu ce-am fi devenit într'o asemenea nenorocire.

Priviĭ în juru-mĭ, ne ştiind la ce nenorocire face aluziune.

— După cum văd, p'aicĭ nu s'a întîmplat nimic răŭ : ba, pare-mi se, totul merge bine,— îndrăzniĭ eŭ să zic.

— Foarte bine, n'am ce zice, e un adevărat paradis, făcu mama Lucas, pe un ton vesel.

Ce casă !... ce grădină deja înflorită !... şi-apoĭ ce frumos cîntă paserile prin toate boschetele !...

D'aia a şi cumpărat D. Kavanagh această proprietate.

— D. Kavanagh ? repetaiŭ eŭ zăpăcită.

— A cumpărat-o pentru sărmanul meŭ stăpîn, fiind-că . . . . . — bătrîna femeie se întrerupse ; marile eĭ buze tremurară ;— fiind-că el ţinea mult să stea într'un loc, unde să poată auzi cîntecul păsărilor.

Eram grozav de atinsă de durerea luĭ, de şi n'am putut pricepe nicĭ pînă astă-zĭ pricina acesteĭ durerĭ.

— Casa asta mi se pare aşa de mare.... Maĭ stă cine-va într'însa, afară de D-voastră?

— Nimeni.

Casa, într'adevăr, e mare, dar noĭ nu locuim de cît o parte dintr'însa.

D. Kavanagh însă, a vrut să avem destul loc pentru a găzdui pe prietenĭ carĭ ar voi să ne vadă.

(Va urma)

SALA DE DEPEŞI

— ULTIMELE NOUTAŢI AFLATE SPRE VINZARE —

10 Septembrie 1896.

Docteur Laupts, Perversion & Perversités Sexuelles Leĭ 6.
Docteur A. Moll, Les Perversions de l'instinct génital Leĭ 5.
Docteur Legrain, Des anomalies de l'instinct sexuel et en particulier des Inversions du Sens génital » 2.
Pierre Kropotkine, La Conquête du Pain » 3.50
A. Hamon, Psychologie de l'Anarchiste-Socialiste » 3.50
Ch. Malato, De la commune à l'Anarchie Lei 3.50
Pierre Kropotkine, L'Anarchie. Sa Philosophie—Son Idéal » 1.
Th. Villard, Premières notions d'Economie Sociale » 0.60
Henri Mazel, La Synergie sociale » 4.
Lissagaray, Histoire de la commune de 1871 » 3.50
Paul de Lillenfeld, La Pathologie Sociale » 8.
Réné Worms, Organisme et Société » 8.

Figaro Illustré, Septembre Leĭ 3.
Les maît es de l'Affiche, Septembre Leĭ 2.75
Revue Socialiste, Revue des Revues, Revue générale Internationale Scientifique littéraire et artistique.
Pentru provincie să se adauge porto.

Aseară birjarul Niculaĭ Sabara, cu No. 133, a călcat, pe calea Victorieĭ, pe o fetiţă a D luĭ Dobriceanu, rănind-o în mod grav la picĭoare.

STIRI TELEGRAFICE

WASHINGTON, 10 Septembrie. — Se declară în cercurile competinte că guvernul Statelor-Unite n'are de loc de gînd de a devia de la politica sa de ne-intervenire în afacerile europene, politică justificată de o experienţă lungă.

MADRID, 10 Septembrie. — Guvernatorul-general al Filipinelor a ordonat confiscarea proprietăţilor insurgenţilor.

BUDAPESTA, 10 Septembrie. — Congresul păciĭ a adoptat o rezoluţiune care zice că principiile dueluluĭ nu sînt în înţelegere cu ideile congresuluĭ în această privinţă şi invită pe membriĭ adunăreĭ să-şĭ dea toate silinţele pentru a face să înceteze duelurile şi ca în toate ţările, duelurile să fie lovite de pedepsile cele maĭ severe.

VENEŢIA, 9 Septembrie.— Principesa Olga, nepoata prinţuluĭ Nicolae al Muntenegruluĭ, a murit azĭ dimineaţă.

BELGRAD, 9 Septembrie.— Zvonurile în privinţa uneĭ crize ministeriale, a unor comploturĭ, a existenţeĭ unuĭ cabinet negru la poştă şi a suspendăreĭ directoruluĭ general al poştelor, sînt falşe.

ROMA, 9 Septembrie.— *Observatore romano* publică o scrisoare a Monseniorului Macaire de la Adisababa, adresată cardinalului Rompalla, cu data de 14 Septembrie şi în care zice că a fost primit de Menelik în mod solemn. Monseniorul Macaire speră că prizonieriĭ italienĭ vor fi liberaţĭ în curînd.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 10 Septembrie 1896

Griŭ	cant. 33130	gr. 57³/₄—61	pr.	8.80—11.25
Orz	„ 6880	„ 43³/₄—44	„	4.56—4.60

Cereale sosite:

Pe apă: Griŭ 11.400.
Pe uscat: Griŭ 3000.

Marmorosch Blank & Comp.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Numărul viitor al ADEVĔRULUI ILUSTRAT, va fi consacrat exclusiv evenimentuluĭ la ordinea zileĭ:

Vizita împăratuluĭ Frantz-Iosef.

Acest număr excepţional, va cuprinde următoarele ilustraţiĭ de actualitate:

Frantz Iozef, *portret.*

Infrăţirea monarhilor şi vrajba popoarelor.

Poporul, despre parada luĭ Frantz-Iosef.

Prezentarea miniştrilor, *schiţe umoristice.*

Aceste ilustraţiĭ lucrate cu mult talent, sînt datorite cunoscuţilor pictorĭ **Never** *şi* **N. Petrescu.**

Atragem deci atenţia cititorilor asupra ADEVERULUI ILUSTRAT de Duminica viitoare.

Conflictul bulgaro-romîn

Maĭ multe ziare aŭ anunţat izbucnirea unuĭ conflict diplomatic între Bulgaria şi Romînia.

După informaţiunile culese din cea maĭ autorizată sorginte, putem da următoarele amănunte asupra acesteĭ chestiunĭ pe care eronat, uniĭ confraţĭ o numesc: *conflict diplomatic.*

Capitulaţiunile

Bulgaria nefiind un stat independent, ci pus sub suzeranitatea Turcieĭ, cade sub legislaţia capitulaţiunilor ca şi imperiul turcesc.

Aceste capitulaţiunĭ nu permit de pildă ca streiniĭ să plătească impozite, ca guvernul bulgar să pună taxe marĭ vamale, etc. Streiniĭ însă carĭ locuĭesc în Bulgaria sînt justiţiabilĭ de legile naţionalităţeĭ căreĭa aparţin şi carĭ legĭ se aplică de către consulul respectiv din Sofia.

Legislaţia consulară

Ast-fel, după aceste capitulaţiunĭ, cînd cine-va voieşte să dea în judecată pe un strein, nu se adresează tribunaluluĭ bulgar, ci consulatuluĭ căruĭa acest strein aparţine.

Afară de asta, conform capitulaţiunilor, consulul are dreptul să trimeaţă pe dragomanul săŭ la tribunal, ca să aziste nu numaĭ la dezbaterĭ, dar şi la deliberare unde hotăreşte, împreună cu judecătoriĭ, condamnarea saŭ achitarea.

Protestul bulgar

Contra acestor capitulaţiunĭ, a protestat vecĭnic guvernul bulgar.

Ele nicĭ nu maĭ sînt aplicate de cît în parte, căcĭ dragomanul consular nu a azistat nicĭ odată la procesele de la tribunalul bulgar.

Dar guvernul bulgar acceptînd, cu privire la marile puterĭ europene, partea întîia a capitulaţiunilor, adică aceea după care streinul cade sub jurisdicţiunea consuluĭ săŭ, refuză de a recunoaşte această parte a capitulaţiunilor faţă şi de statele micĭ, ca Romînia, Serbia şi Grecia.

Bulgaria şi Romînia

Nu de acum, dar de cincĭ-spre-zece anĭ, guvernul bulgar s'a opus vecĭnic cererilor guvernuluĭ romîn de a ţine seamă de capitulaţiunĭ, cu privire la supuşiĭ romînĭ, însă lucrurile aŭ rămas încurcate pînă astă-zĭ.

Protestărĭ platonice

Acum în urmă, nicĭ un caz special nu s'a întîmplat pentru a da loc la o nouă relevare a acesteĭ chestiunĭ.

Guvernul romîn se mulţumeşte cu protestărĭ platonice, ĭar cel bulgar urmează înainte a călca în picĭoare capitulaţiunile carĭ ĭ-aŭ fost prescrise de tratatul de Berlin.

Val.

Consiliul sanitar superior, în şedinţa de aseară, luînd la cercetare rapoartele de expertiză medicală făcute asupra cadavruluĭ copiluluĭ D-neĭ Steiner, după o lungă discuţie, a ajuns la concluzia că moartea copiluluĭ a fost naturală.

Acest rezultat va fi înaintat chĭar astă-zĭ, D-luĭ Dărăscu, care instrueşte această afacere.

D. general Budişteanu, ministru de războiŭ, s'a reîntors azĭ de la Craĭova, unde fusese pentru a lua ultimile dispoziţiunĭ în privinţa moduluĭ cum vor fi distribuite trupele corpuluĭ I de armată, cu ocazia venireĭ la Bucureştĭ a împăratuluĭ Frantz-Iosef.

Astă-zĭ, la orele 2, s'a făcut înmormîntarea regretatuluĭ artist Millo, cu o ceremonie deosebită. La înmormîntare aŭ luat parte un reprezentant al ministeruluĭ cultelor, o delegaţie de artiştĭ aĭ Teatruluĭ Naţional, ziariştĭ, studenţĭ, precum şi un public foarte numeros. S'aŭ ţinut maĭ multe discursurĭ.

La ediţia de mîine, vom face o dare de seamă amănunţită în privinţa aceşteĭ triste ceremoniĭ.

Erĭ după ameazĭ, o furtună foarte violentă s'a dezlănţuit asupra localităţilor Dorohoiŭ, Balacĭ şi Corabia.

Casele aŭ fost descoperite, sute de geamurĭ aŭ fost sparte, ĭar viile în mare parte aŭ fost nimicite.

La Corabia treĭ vagoane de pe linie aŭ deraliat, ĭar unul a fost sfărîmat. Uraganul a durat 45 de minute.

Procesul D-neĭ Păun, care a venit erĭ înaintea tribunaluluĭ corecţional, secţia I-a, a fost amînat pentru ziua de 17 Octombrie, spre a se cita nouiĭ martorĭ invocaţĭ de apărare.

D. V. A. Forescu din Fălticenĭ, ne trimete cîte-va notiţe biografice despre Millo. Artistul s'a născut în anul 1814, în comuna Spătăreştĭ, judeţul Suceava, şi era fiul spătaruluĭ Vasile Millo şi al Zamfiriţeĭ Millo, născută Prăjescu.

Exact, prin urmare, Millo avea 82 de anĭ.

D. Forescu crede că Romînia va fi datoare să ridice o statuĭe ilustruluĭ artist, în oraşul Fălticenĭ, pentru a immortaliza pe intemeĭetorul arteĭ romîne.

Din cauza marilor neînţelegerĭ ce există printre consilieriĭ comunalĭ din Fălticenĭ, ministrul de interne a hotărît dizolvarea consiliuluĭ.

Se afirmă că D. prefect Softa, a fost însărcinat cu formarea listeĭ de persoanele ce vor compune viitoarea comisiune interimară.

In lista D-luĭ Softa nu va figura D. Iorgu Radu, actualul primar.

Administratorul crediluluĭ agricol din Tulcea, auzind că D. Paul Stătescu va fi în curînd numit prefect al aceluĭ judeţ şi voind aĭ se face agreabil, ca să-l scape de o datorie de 5000 de leĭ pe care D. Stătescu o contractase la credit, l-a trecut printre insolvabilĭ *şi* fără domiciliŭ.

Faptul ajungînd la cunoştinţa ministruluĭ de finance, amabilul *administrator se zice că a fost înlocuit.*

Toţĭ prefecţiĭ din ţară sînt chemaţĭ pentru ziua de 15 Septembrie în Capitală, ca să ia parte la solemnitatea ce se va face cu ocazia venireĭ împăratuluĭ Frantz-Iosef.

Ziarele din Galaţĭ aduc ştirea că în urma uneĭ certe dintre primarul Malaxa şi ajutorul săŭ, Teodorescu, acesta din urmă şĭ-ar fi dat demisia.

Malaxa se află astă-zĭ cu desăvîrşire izolat la primăria din Galaţĭ, şi decĭ în imposibilitate de a maĭ lucra.

Printre eleviĭ şcoaleĭ militare din Iaşĭ, s'a constatat epidemia de conjuctivită granuloasă.

Pînă acum aŭ fost peste două-zecĭ de cazurĭ.

Direcţia şcoaleĭ a luat măsurile necesare pentru a împĭedeca progresele boaleĭ.

Maĭ mulţĭ studenţĭ ne roagă să publicăm următoarele:

Rugăm să ne răspundă cît de curînd, D. Spineanu, preşedintele comitetuluĭ naţional studenţesc: *care este atitudinea comitetuluĭ, faţă de actuala stare a chestiuneĭ naţionale şi maĭ ales în urma congresuluĭ de la Fălticenĭ?*

De la 1—6 Septembrie inclusiv, s'a săvîrşit în Capitală, 16 furturĭ, 1 escrocherie şi 3 crime.

In majoritate, aŭ fost descoperite şi autoriĭ prinşĭ.

Erĭ şi azĭ aŭ sosit în Capitală maĭ toate regimentele de cavalerie din ţară, precum şi regimentele de infanterie, aparţinînd corpuluĭ II de armată.

Cu ocazia încartiruăreĭ soldaţilor prin mahalalele din apropiere de Cotrocenĭ, s'aŭ întîmplat maĭ multe conflicte provocate de locuitoriĭ carĭ nu voĭaŭ a găzdui pe soldaţĭ.

Programul primireĭ împăratuluĭ Frantz-Iosef

Nouĭ amănunte

Iată amănuntele pe carĭ le-am maĭ aflat în privinţa primireĭ împăratuluĭ oaspe:

La Severin toate vasele din port, romîne şi streine, vor arbora drapelele, ĭar artileria prin 21 de tunurĭ va anunţa sosirea trenuluĭ.

La toate staţiunile micĭ şi marĭ, de la Vîrciorova pînă la Bucureştĭ, vor eşi spre întimpinare, toţĭ primariĭ şi învăţătoriĭ cu eleviĭ. De asemene vor eşi ţăraniĭ, bărbaţĭ şi femeĭ, îmbrăcaţĭ în haĭne de sărbătoare.

*

La sosirea în Bucureştĭ, după trăsurile imperială, regală şi princiară, vor urma: Marea damă de onoare a regineĭ şi generalul de cavalerie, comitele Paar, adjutant general al împăratuluĭ, locot.-colonel Semoghi, dama de onoare a regineĭ cu feld-marechalul locotenent Bolfras de Anenburg, general şi şef cancelar-militar al împăratuluĭ şi cu adjutantul imperial şi regal, locot.-colonel cavaler Pollak de Klomberg, contele Goluchowsky, D. Sturdza, excelenţa sa feldzeig maestru Baron de Bek, şeful statuluĭ major general cu D. general Barozzi. Escadronul jandarmilor călărĭ din Bucureştĭ va urma trăsurile.

La intrarea în palat a împăratuluĭ Frantz-Iosef, se va arbora drapelul împărătesc în partea unde va locui împăratul.

Registrele pentru înscrierĭ vor fi deschise în saloanele legaţiuneĭ Austro-Ungare.

ECOURI

Consiliul central de administraţie al societăţeĭ pensionarilor civilĭ, militarĭ şi eclesiasticĭ s'a complectat în modul următor:

Preşedinte: I. C. Petrescu; Vice-preşedinţĭ: Colonel V. Obedeanu şi Gr. C. Mano; Membri: Colonel N. Costescu, Herascu, Maĭor M. Vasilescu, N. Iliescu, Maior P. Niculescu, P. C. Serafim, Maior G. Mihăescu şi G. Stelorian.

Controlorĭ: Colonel Iosif Thorand, Căpitan Chr. Argeşianu şi Căpitan G. Marinescu.

Casier: Căpitan G. Stănică.

Secretar comptabil: Barbu Popp.

Inscrierile pentru admitere la şcoala de architectură, se primesc de la 15 Septembrie pînă la 10 Octombrie.

Cererile trebuesc adresate prin poştă, sub pliç recomandat, alăturînd actele şi un mandat poştal de 30 leĭ.

Localul şcoaleĭ este în strada Teilor No. 11.

D-na Alexandrina Grigore Grădişteanu; D-na Elena Constantin Grădişteanu; D-nu şi D-na Petre Gradişteanu; D-nu şi D-na Colonel Nicu Grădişteanu; D-na Alexandrina Manolache Grădişteanu; D-nu şi D-na Costică Ştefănescu; D-nu Ionel Grădişteanu; D-nu şi D-na Costache Cernescu, cu familia; D-na Eliza Cerkez; D-nu şi D-na Costică Filitis; D-nu şi D-na Theodor Assan, cu familia; D-na Maria Olănescu; D-nu şi D-na Grigore Olănescu; D-nu şi D-na Constantin Olănescu, pătrunşĭ de cea maĭ adîncă durere, vă aduce la cunoştinţă pĭerderea ce a încercat în persoana prea iubituluĭ lor fiŭ, nepot şi văr

Grigore Gr. Grădişteanu

încetat din viaţă Sîmbătă 7 Septembrie, la moşia sa Scărlăteştĭ, în etate de 40 anĭ, şi vă roagă să bine-voiţĭ a asista la ceremonia funebră, ce va avea loc Jouĭ, 12 Septembrie, la 3 ore p. m., la cimitirul Şerban-Vodă.

POŞTA REDACŢIEI

Tulion, Bacăŭ.— Prezentaţi-vă D-luĭ corespondent al nostru din localitate, pentru a ne declara că vă cunoaşte. Alt-mintrelea nu putem publica.

Mult întristaţiĭ: Elena B. Voinescu, Ecaterina D. Pavel. Paulina P. Moldoveanu, Nicolae D. Pavel, Paul C. Moldoveanu, Victor şi Constanţa Moldoveanu, Nicolae Aurelian Georgescu, Zoe Voinescu, Victoria, Zoe, Trajan, George şi Barbu Voinescu, soţie, soacră, cumnaţĭ, cumnate şi nepoţĭ, aŭ durerea a vă face cunoscut încetarea din vĭaţă în ziua de 10 Septembrie 1896, orele 4 p. m., a prea ĭubituluĭ lor soţ, ginere, cumnat şi unchiŭ:

Barbu Voinescu

(In etate de 62 de anĭ)

şi vă roagă să bine-voiţĭ a azista la ceremonia funebră ce va avea loc la domiciliul decedatuluĭ str. Lucacĭ No. 50, în ziua de 12 Septembrie 1896, la orele 2 p. m., de unde cortegiul va porni la cimitirul Şerban-Voda (Belu).

Persoanele carĭ din eroare nu vor fi primit invitaţia, sînt rugaţĭ să considere aceasta ca atare.

FOIŢA ZIARULUI «ADEVĔRUL

133

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ŞI SORĂ

VIII

Secretul Salomeeĭ

Stiĭ bine, răutăcĭoaso, că pentru mine, nu trăĭeşte de cît o singură fiinţă frumoasă şi că inima mea nu bate de cît pentru o singură femeĭe.

— Bine, bine! Acum ĭa spune-mĭ ce fericire ţĭ-a procurat această admirabilă ducesă de Miraflorès!

— Cel care a contribuit în cea maĭ mare parte la această fericire, e prinţul de Monté-Léone: a cumpărat toate tablourile ce aveam în atelier. Pe toate şeapte-spre-zece!... O avere!...

Maĭ mult, ducesa mĭ-a cerut să-ĭ zugrăvesc plafondurile hoteluluĭ săŭ...

Şi, scumpa mea Noretta, nu numaĭ că voiŭ cîştiga o sumă de banĭ; dar numele meŭ va fi cunoscut... voiŭ ajunge, poate, celebru...

Cu celebritatea, vine şi averea, şi voiŭ putea, în sfîrşit, să cer aceleĭa pe care o ĭubesc să vină sub un coperămînt cu mine.

Noretta tremura.

Ea găsea pe Maurice aşa cum îl judecase din clipa cînd a făcut cunoştinţă cu dînsul; era decĭ, preocupat de un viitor, a căruĭ ţintă şi bucurie supremă trebuĭaŭ să fie dînsa!...

— Şi atuncĭ, văzîndu-te stăpînul aceste fericirĭ, zise ea cu o voce schimbată, te veĭ gîndi la mine?

— Ce întrebare!

Dar n'aĭ înţeles oare din întîĭa clipă a cunoştinţeĭ noastre, cît de mult m'aĭ robit?...

Şi astă-zĭ, cînd îmĭ ĭeste ĭertat să-ţĭ spun că te ĭubesc, fericirea mea e maĭ mare ca orĭ-cînd...

Da, scumpo, casa mea va fi modestă, fără îndoĭală; dar veĭ găsi în inimă-mĭ atîta ĭubire pentru tine, tatăl meŭ vrea aşa de mult să te aĭbă ca fică, în cît te rog să viĭ la noĭ, ca să ocupĭ locul rămas gol prin moartea scumpeĭ mele mame!...

Şi-apoĭ, îmĭ veĭ permite, Noretta, să declar acestea şi mameĭ tale şi să adaog în acelaş timp că voiŭ fi pentru dînsa un fiŭ bun şi că o voiŭ ĭubi tot atît de mult, cît o ĭubeştĭ şi tu?...

— Dar eŭ nu vreaŭ alt-ceva! strigă tînăra fată.

Să mergem numaĭ-de cît!...

Se ridicară.

Maurice era puţin palid, pe cînd ea avea în ochĭ o flacără de fericire.

De-odată frumoşiĭ ochĭ negri aĭ Noretteĭ luară o expresiune îndărătnică şi suferindă.

Şezu din noŭ.

— Ascultă-mă, zise dînsa; e la mijloc un lucru pe care aĭ meĭ nicĭ o dată nu mi l-aŭ spus, dar pe care îl ghicesc.

— Ce lucru?

— In jurul meŭ e un mister.

Mama e creĭatura cea maĭ sfîntă şi cea maĭ bună care există.

Dacă acest mister atinge naşterea mea, şi dacă tu nu vreĭ de maĭ nainte să-l primeştĭ aşa cum s'o prezinta, prefer maĭ bine să mor de dorul tăŭ de cît să fac pe mama să plîngă!...

Maurice, uĭmit, răspunse:

— Te ĭubesc aşa cum eştĭ, Noretta, şi sînt convins că mama uneĭ fete ca tine, nu poate fi de cît o creĭatură foarte bună şi foarte onestă.

Cu toate că nu sînt bătrîn, ştiŭ că viaţa are de multe orĭ complicaţiunĭ crude, şi că înainte de a judeca pe oamenĭ, trebuĭe să cunoştĭ bine lucrurile....

Socotesc, de-altmintrelea, că mamă-ta va avea încrederea în tatăl meŭ şi în mine; căcĭ, ţĭ-o afirm de maĭ nainte, n'o voiŭ face nicĭ-o-dată să sufere...

Atinsă maĭ mult de cît ar fi voit să pară, fata urmă:

Nu cunosc numele tatăluĭ meŭ, nu cunosc nicĭ pe acela al mameĭ mele...

Pare-mi-se că în ce priveşte naşterea mea e o desăvîrşită harababură.

N'am aprofundat această chestie, pentru a nu chinui pe bĭata mamă, saŭ, ceĭ puţin, pentru a nu o sili să roşească înaintea mea, adăogă ea cu o tremurătură care spunea mult asupra delicateţeĭ sentimentelor sale.

Făgăduĭeşte-mĭ, Maurice, că—în cazul cînd ceea-ce presimt ar fi adevărat,— nu veĭ face nimic fără voĭa mea şi că nu veĭ căuta să ştiĭ ceea-ce nu va voi să-ţĭ spună.

El îĭ luă mîĭnile şi strigă:

— Iţĭ jur, adorata mea... şi apoĭ, o dată ce tu nu eştĭ vinovată de nimic, orĭ ce voĭ afla, orĭ-ce mi s'ar spune, nu va putea să mă împĭedece de a rămîne prietenul tăŭ, logodnicul tăŭ, bărbatul tăŭ respectuos şi iubitor, dacă ţiĭ să-mĭ procurĭ bucuria extra-ordinară de a-mĭ deveni soaţă.

— Şi tatăl tăŭ?... tatăl tăŭ?... zise Noretta, va împărtăşi el părerea ta?

— Pentru tatăl meŭ daŭ eŭ garanţie.

Ştie că nu vreaŭ, că nu pot trăi fără tine, şi tată-meŭ are o minte destul de largă şi destul de înaltă pentru a cugeta şi a lucra cum cuget şi lucrez eŭ.

— Nu voĭ uĭta nicĭ o dată aceste cuvinte, Maurice, zise Noretta, cu vocea eĭ vecĭnic fermă şi dulce, dar de astă dată tremurătoare din cauza emoţiuneĭ.

Şi acum, să mergem la mama...

Plecară amîndoĭ, ĭar Bastien, ca de obiceĭ, îĭ urma la depărtare de cîţĭ-va paşĭ.

— Mamă, zise Noretta intrînd în salon, unde Salomé şedea gînditoare cu capul rezemat pe mînă, îţĭ prezint pe D. Maurice Fontenay, acela care mă iubeşte, de care sunt iubită, şi care vrea astă-zĭ să-ţĭ spună multe lucrurĭ!...

Solomé, foarte palidă, se întoarse spre dînşiĭ.

Printr'un gest ĭubitor, dar în acelaş timp demn, ea arată un scaun tînăruluĭ şi zise:

— E vreme multă, domnule, de cînd fica mea mĭ-a încredinţat sentimentele ce are pentru D-ta, şi acelea pe carĭ le-a ghicit în inima D-tale pentru dînsa.

Nu m'am temut de loc; n'am voit să-ĭ ating libertatea ce-ĭ dădusem, pentru că aveam în conduita eĭ o încredere neţărmurită, chiar maĭ înainte de a te cunoaşte.

Acum, nu te sfii; spune-mĭ tot ce cugeţĭ, tot ce doreştĭ.

— Doamnă, zise pe dată Maurice, pînă acum n'am fost aşa de bogat pentru a putea oferi numele meŭ, uneĭ copile şi a-ĭ cere să creeze cu mine un cămin şi o familie.

Sper însă că acea zi a sosit.

Sper, repetă el cu un surîs, poate că însemnează prea mult, dar înstîrşit o mare modificare s'a săvîrşit în existenţa mea şi prima gîndire a fost să i-o încredinţez D-şoareĭ Noretta.

Ea a voit să vin pentru a ţi-o spune şi D-tale,— şi m'am supus.

Adaog că prefer maĭ bine să mor de cît să fiŭ despărţit de ea, saŭ să n'am speranţa de-a atinge într'o zi ţinta sforţărilor mele.

Grabnic, Maurice povesti Salomeeĭ visele ce-şĭ clădise pe vizita luĭ Monté-Léone şi a soră-seĭ.

Tînăra femeĭe recăzuse într'o reverie adîncă, ĭar fruntea eĭ inteligentă se brăzdase de încreţiturile unor marĭ preocupărĭ.

— Nu-ĭ aşa că eştĭ fiul luĭ Martin Fontenay, vechĭul om de afacerĭ al luĭ Mihaĭ Berthier? întrebă dînsa.

— Da, răspunse tînărul.

— Ştiam, dar am vrut să primesc confirmarea din gura D-tale.

(Va urma)